

Čega se plaši **MILAN RADOVIĆ?**

Uvijek
presudan.

Cijena: 1KM
Broj 1, juni 2021. godine
www.faktormagazin.ba

Fm
FAKTOR
magazin

**Ocjene rada
premijera i
ministara
Viškoviću
trojka**

9 772 303 736 009

realme

realme C21
3GB+32GB
7,97 KM RATA

realme 8
4GB+64GB
13,88 KM RATA

realme 7i
4GB+64GB
11,44 KM RATA

**UZMI SVE!
I POPUST I RATE!**

Odaberite najbolje od oba svijeta! Uz 20% popusta na mjesecnu pretplatu izaberite i jedan od vrhunskih realme telefona na rate.

REALME TELEFONI NA RATE

POPUST NA PRETPLATU 20%

m:tel imate prijatelje!

PRETPLATA

www.mtel.ba

korisnički servis 0800 50 000

f mtelbih **o** mtelimateprijatelje

PRIČA SE...

foto: SPS RS

Opet STRES za SPS

Bliži se i taj trenutak kada će biti poznato da li je SPS-Budućnost Srpske u vlasti ili opoziciji.

Upravo takvo pitanje poslato je na izjašnjenje lokalnim odborima koji imaju obavezu da svoj stav sa kim žele da saraduju pošalju u centralu partije. Socijalistima je ponuđeno da podrže SNSD ili SDS.

Nakon lokalnih izbora SPS u sedamnaest lokalnih zajednica dijeli odgovornost podjednako sa SNSD i SDS-om. Između ostalih SNSD su podržali u Prijedoru i Palama, a SDS u Tesliću i Modrići.

FAKTOR magazin
Izdavač:
A Medija d.o.o
Gunduliceva 33/4
Banja Luka

direktor i glavni i odgovorni urednik: Drahmi Miskin
zamjenici glavnog i odgovornog urednika: Slaviša Đurković, Zoran Šarenac
redakcija:info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing:marketing@faktormagazin.ba ili marketnig@atvbl.com
faktormagazin.ba
štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka

Emreže

Dr Sonja K-J
@DrSonjaK-J

Molim vas, nemojte me više pitati da li se iko od opozicije bar lično javio da pita za RADOVANA. Od rukovodstva NE. NIKO. I NEĆE. Do sad, od 2522 poruke poziva, mejla ima bivših i sadašnjih članova i simpatizera. Ljudi.

11.07.20 jun 21 Twitter for Android

„

Sonja KARADŽIĆ

Molim vas, nemojte me više pitati da li se iko od opozicije bar lično javio da pita za RADOVANA. Od rukovodstva NE. NIKO. I NEĆE. Do sad, od 2522 poruke poziva, mejla ima bivših i sadašnjih članova i simpatizera. Ljudi.

„

Dragan Močević

Da se posle Djokovica vratimo surovoj političkoj realnosti u Srpskoj. Nisam čovjeka nikada vidio uživo, nego samo na stotinama slika ali je ovde vidim pokusaj fotošop spajanja Vučića i Selaka, a nipošto samo fotku G. Selaka. I baš mi šega kom genijalcu je ovo palo na pamet.

„

Bogdan Šobot

Osoba koja čestita Fati Orlović na rušenju pravoslavne crkve, za koju je Quo vadis Aida projekat istine i pravde, koja slavi Divjaka i tkv Armiju RBiH a Srbe optužuje za genocid se ne dočekuje kao najveći prijatelj niti joj se išta poklanja u Banjaluci.

Izvještaj Nezavisne međunarodne komisije za Srebrenicu potvrdio

Dokazali smo da GENOCIDA U SREBRENICI NIJE BILO

Gideon GRAJF foto: atvbl

USrebrenici se nije dogodio genocid i mi smo to i dokazali, a broj žrtava je 3.700, jasan je Gideon Grajf, izraelski istoričar i najveći svjetski stručnjak za holokaust, ukazujući da se neosnovani termin za dešavanja u julu 1995. godine u toj podrinjskoj opštini mora prestati koristiti. Kao predsjedavajući Nezavisne međunarodne komisije, koja je dvije godine istraživala stradanja svih naroda u srebreničkoj regiji od 1992. do 1995. godine, pojašnjava da su došli do dva glavna zaključka u svom radu.

I ne radi se o njihovom mišljenju, već, napominje, dokazanim činjenicama.

„Jedan se tiče definicije genocida. Ja sam Jevrejin i znam šta genocid znači. Pripadam starom narodu nad kojim je izvršen genocid, najveći genocid u istoriji čovječanstva. Meni niko ne treba objašnjavati šta je genocid. Navedeni događaji nisu genocid, ni na koji način. I mi smo to dokazali, dakle, ne, to nije naše mišljenje, mi smo to dokazali – nije se radilo o genocidu, to se ne može nazvati genocid. Ako neko koristi taj termin, treba ga izbrisati iz istorije”, upozorava ovaj izraelski istoričar.

Upozorava da oni koji i dalje koriste termin „genocid“ imaju veoma loše namjere. „Od sada pa nadalje, termin „genocid“ uopšte se ne smije vezivati za ove događaje, zato što je to pogrešno, to je greška”, naglašava Grajf.

Drugi zaključak Međunarodne nezavisne komisije odnosi se na

predstavlja težak zločin, a u ovom slučaju to djelo ne postoji.

„I to je veoma važno. Naravno, počinjen je zločin, ali taj zločin uopšte se ne može nazići ‘genocid’ i mislim da je to veoma važno. Ovdje se ne radi samo o etiketi, o nazivu, ovdje se radi o sústini onoga što se dešavalо”, kategoričar je Grajf.

Opozorava da oni koji i dalje koriste termin „genocid“ imaju veoma loše namjere. „Od sada pa nadalje, termin „genocid“ uopšte se ne smije vezivati za ove događaje, zato što je to pogrešno, to je greška”, naglašava Grajf.

„U našoj komisiji imali smo stručnjake za

broj žrtava, koji je korigovan, i tamo, kako je naglasio Grajf, „nije bilo više od 3.714 žrtava”.

Taj zaključak dodatno pojačavaju i činjenice da se sve češće u javnosti pojavljuju osobe koje se vode kao žrtve iz jula 1995. godine. U Potočarima su sahranjena i brojna lica koja su život izgubila ranije i na drugim lokacijama. Javnosti je poznata i priča da je direktor Memorijalnog centra Potočari Emir Suljagić, sahranio oca sa žrtvama zločina, iako je stradao tri godine ranije.

O ciframa straljih srebreničkih Bošnjaka nije se, ističe, odlučivalo proizvoljno. „U našoj komisiji imali smo stručnjake za

brojanje i izračunavanje broja žrtava i ustanovili su broj, koji treba biti zapisan u istoriji. Ni manje ni više. Naravno, svaka smrt je tragedija, užasna, toga smo svjesni, ali broj žrtava je takođe bitan”, pojašnjava ovaj međunarodno priznati istoričar.

Govoreći o višemjesečnom radu na pripremi profesionalnog izvještaja, naveo da su ostali vjerni istini i istorijskim događajima. Svoj doprinos ovom važnom dokumentu dalo je deset priznatih stručnjaka iz različitih zemalja. Ispravili su ujedno i odgovorili na predrasude protiv srpskog naroda i onih koji su učestvovali u događajima u periodu 1992.-1995. godina.

Ono što se još „ne veže“ za događaje u i oko Srebrenice svakako su srpske žrtve. Svetostaje nijem na zločine koje su počinile tada muslimanske snage, a za koje niko, ili malo ko da je odgovarao. Ako

„Imali smo ogromnu dokumentaciju, i učinili smo sve da dođemo do svakog relevantnog dokumenta zato što je namjera bila da naš izvještaj bude objektivan, naučno utemeljen, autentičan i pouzdan. Nama su bile bitne samo činjenice, ne legende, ne priče, glasine, samo istina. Ostali smo vjerni istini zato što smo ozbiljni ljudi, mi smo naučnici, i samo je istina osnov rada naučnika, naučnog rada“, naveo je istoričar Grajf.

STRUČNJACI U SVOJIM OBLASTIMA

O značaju izvještaja govore i eminentna imena članova Komisije. Radi se o poznatim i u svojoj oblasti visoko priznatim stručnjacima iz raznih zemalja svijeta. Tako su uz Grajfa u istraživanju učestvovali i profesor Valter Manušek iz Austrije, advokat Markus Kolbah – jedan od vodećih advokata u Njemačkoj koji je radio na suđenjima njemačkim nacističkim zločincima, Adarne Šinaba iz Nigerije, koja je stručnjak za istraživanje zločina. Na ovom važnom dokumentu radila je i profesor Marija Đurić, koja se smatra najboljom u svijetu na polju forenzičkih istraživanja, a ujedno i jedini srpski predstavnik u Komisiji. U Komisiji je i profesor Rodžer Bajard, takođe svjetski poznat stručnjak za forenzička istraživanja, profesor Juki Osaf iz Japana, koji se bavio sukobom u Srebrenici u posljednjoj dekadi, te profesori Stiven Mejer, Lorens Frenč i pokojni Đuzepe Zaharija, koji je bio stručnjak za medije i svjetski poznat novinar.

DEFINICIJA SVE OBJAŠNJAVA

„Genocid“ je termin koji je istoričar jevrejsko-poljskog porijekla Rafael Lemkin uveo 1945., a odnosi se na namjeru jedne grupe da potpuno uništi drugi narod. Grajf podsjeća da je nacistička Njemačka imala takav plan, poznat kao „konačno rješenje jevrejskog pitanja“. Namjera tog zločinačkog plana bila je da na ovoj planeti ne ostane nijedan jedini Jevrejin. „Srbi nikada nisu imali takva plan, ni u Srebrenici niti na bilo kom drugom mjestu. Nasuprot tome, kada pogledate tzv. Nezavisnu Državu Hrvatsku, postoja je plan da trećina Srba bude ubijena, trećina protjerana, a trećina pokrštena, tj. da promijene vjeru. A ne obrnuto Da ukratko ponovim: genocid je zločin koji znači potpuno uništenje, brisanje sa lica zemlje određene grupe ljudi zbog drugačije vjeroispovijesti, nacionalnosti, mentaliteta ili jednostavno zato što vam se ta grupa ne sviđa“, pojašnjava istoričar. Ljuti ga kada ga koristi za Srebrenicu.

se termin „genocid“ uopšte može koristiti, onda ga treba koristiti kada se govori o stradanju srpskog naroda.

„Izuzetno bitna činjenica, a ona se zaboravlja – su zločini nad srpskim narodom. Neprijateljstva i napadi na mnoga srpska sela počeli su još 1992. godine, možda i ranije. Napadani su mnogi srpski civili. Umjesto da se srpska strana optužuje za agresiju, treba optužiti drugu stranu. Dakle, nešto se desilo u međuvremenu: agresor je postao žrtva, a žrtva je postala agresor. Mi smo ispravili to nerazumijevanje i taj izvrnuti prikaz istorije“, kaže on. Srpske žrtve su, upozorava,

neosnovano optužili da su „agresori“.

„U velikom broju slučajeva napadnuti su bili upravo Srbi, oni su bili žrtve, a ne agresori. Znate, istorija nije knjiga legendi, to je nauka, baš kao biologija, hemija, fizika, a činjenice treba da budu jedini faktori kada opisuјemo istorijske događaje. Ništa drugo. A kada smo uzeli u obzir broj godina tokom kojih su vršeni napadi na Srbe, došli smo do nekoliko hiljada žrtava. Napadnuti je nekoliko stotina sela, stradali su civilni, ne samo civilni, ali uglavnom civilni“, pojašnjava Grajf. Ako se termin ‘genocid’ uopšte

može koristiti, onda ga treba koristiti kada se govori o stradanju srpskog naroda, a ne obrnuto.

„Postojali su planovi u tzv. Nezavisnoj Državi Hrvatskoj da se srpski narod uništi i to mnogim metodama, to nam je poznato. Ja sam se lično bavio istraživanjem na tu temu, o zločinačkom režimu u Hrvatskoj u periodu 1941-1945. Srbi nikada nisu imali takva plan, ni u Srebrenici niti na bilo kom drugom mjestu. Ako je genocid uopšte počinjen, onda su ga počinile hrvatske ustaše. To se nikada ne smije zaboraviti“, kaže najveći svjetski stručnjak za holokaust.

NamaVjeruju
www.sectorsecurity.org

Ratka Mladića Haški sud osudio na osnovu lažnog svjedočenja

Sudija Nijambe: VEĆINA ŽRTAVA U SREBRENICI BILI NAORUŽANI VOJNICI TZV. ARMIJE BIH

zvijezdno mišljenje sudskega Haškog tribunala Priske Matimbe Nijambe izazvalo je dosta pažnje u regionu. Ratku Mladiću potvrđena je doživotna kazna zatvora ali je sudija Nijambe ukazala na brojne propuste u sudjenju nekadašnjem komadnatu Vojske Republike Srpske.

„Dok je gospodin Mladić bio daleko od Srebrenice i prisustvovao tajnom mirovnom sastanku sa međunarodnom zajednicom u Beogradu, dok je bio na venčanju i u bolnici, nije mogao da ima efikasnu

kontrolu, niti informacije iz Bosne i Hercegovine, a kamoli da komanduje,“ navela je u izdvojenom mišljenju sudija Priska Matimba Nijambe.

Ona je imala suprotno/izdvojeno mišljenje od ostalih članova Žalbenog vijeća Mehanizma za krivične sudove u Hagu a jasno navodi da je trebalo prihvatiť žalbu odbrane generala Mladića, osim po jednom osnovu - uzimanje pripadnika UNPROFOR-a za taoce.

„S poštovanjem se ne slažem sa odlukom većine da se odbace sve osnove žalbe gospodina Mladića. Smatram da

je trebalo odobriti žalbu gospodina Mladića po svim osnovima, osim po Osnovu 6.2008... S obzirom na složenost i veličinu predmetnog slučaja i žalbe, i ograničena zahtjevima da se eksperimentativno postupa i radi na daljinu, bavici se samo greškama koje je učinilo Pretresno veće za koje smatram da su najgrublje, napisala je sudija Priska Matimbe Nijambe na početku svog izlaganja.

U dijelu izdvojenog mišljenja sudije Nijambe, koji je objavljen sa podnaslovom „Status žrtava“ se navodi:

„Mora se naglasiti da svako nezakonito ubistvo u Srebrenici koje je bilo van borbe jeste za osudu ali je Pretresno veće - pogrešilo što nije uradilo bilo kakvu analizu kojom bi se utvrdilo ko su žrtve ubistva, a koje smrti su proistekle iz alternativnih legitimnih razloga.

Pretresno veće se oslonilo na presuđene čijenice da bi utvrdilo da su svi muslimani u Srebrenici bili žrtve zločina i da su svi bili civili.

Pri tome je Pretresno veće zanemarilo sopstvene

ni nalaz da su naoružani elementi kolone muškaraca u Srebrenici imali gubitaka.

Pretresno veće je dalje zanemarilo sopstvenog eksperta za demografiju, svedoka tužilaštva Evu Tabo, čiji su dokazi ukazali na da su 70 posto žrtava bili registrirani vojnici Armije Bosne i Hercegovine.

Takođe je zanemario dokaze koji pobijaju prepuštenu činjenicu i pokazuju da su tela u

masovne grobnice dovožena sa različitim događaja, u različitim godinama i uključivali su legitimate žrtve borbe, kao što su samoubistva, minski polja, napadi, „kamikaza“ itd. I odbrana i tužilaštvo forenzičari u vezi sa navodnim povezima za oči rekli su da su to mogli biti marame koje su stavljanе preko očiju tela koja su istrušila, marame kakve se vide na snimcima na borcima ABiH koji su došli iz Srebrenice u Tužlu. Zbog toga ne-

dostatak analize od strane Pretresnog veća nije uspeo da utvrdi broj žrtava i njihov odnos prema bilo kom zločinu, a kamoli prema genocidu.

U svetu gore navezenog, smatram da je Pretresno veće pogrešilo osuđujući gospodina Mladića za zločine povezani sa UZP-om u Srebrenici, uključujući genocid. Stoga bih odobrila 5. osnov njegovog žalba u celosti.

Ukazala je i na veoma sporno svjedočenje haškog osudjenika i svjedoka Tužilaštva, Momira Nikolića čije je svjedočenje okarakterisala kao sporno po više osnova a čiji je iskaz Pretresno vijeće uzelo kao jedan od ključnih dokaza protiv generala Mladića.

Darko Mladić, sin generala Ratka Mladića, njavio je reviziju presude. Naveo da će odbrani za reviziju biti veoma korisno izdvojeno mišljenje sudije Priske Matimbe Nijambe. On je za medije u Srbiji rekao da će biti upućen zahtev i da Mladiću bude omogućeno da ide na lečenje, budući je general u takvom stanju da bi za njega izdržavanje kazne, kako tvrdi sin u Velikoj Britaniji ili Estoniji bilo smrtna kazna.

Turbulencije u opoziciji?

Piše: Z. Šarenac

Nije bilo davno od kada je tadašnja predsjednica Vlade Republike Srpske Željka Cvijanović od istražnih organa tražila da se ispitaju eventualni transferi novca Republike Srpske prema Kipru. U užem krugu ljudi pominjana je uloga Milana Radovića i još nekoliko osoba koje nisu iz političkog miljea. Priča je gotovo zaboravljena da bi se aktivirala nakon što je BiH sa Kiprom potpisala sporazum o kontroli pranja novca.

Predmet u Tužilaštvu BiH još uvijek postoji, saslušan je Radović i još neki svjedoci i sada je

jedan od potpredsjednika, a potom i osoba zadužena za konsolidaciju odbora u Prijedoru u Banjaluci. Radović je nerovnan i danas, u stalnom sukobu je i sa bivšim ali i sa nekim „bundžijama“ kojima je sve ovo čudno i koji traže da se otkrije otuđeni centar moći iz kojeg on crpi kandidate.

SDS ima svoje kandidate - favorite koji bi trebali da se upuste u političku borbu za neku od pozicija u Republici Srpskoj ili na nivou BiH, međutim s obzirom na dosadašnje događaje, ne bi bilo ni malo čudo da se opet od nekud pojavi

Radović i istakne svoju kandidaturu.

Načelnik opštine Telić Milan Milićević, takođe je jedan od onih kome dosadašnji izborni rezultati garantuju ulazak u top tri, međutim i on strahuje od Radovića. Samo nekoliko dana

Radović izvršava Mandićev dekret da nakon izbora 2022. godine preuzme SDS. Šarović često naglašava da je vrijeme da se povuče iz političkog života

nakon što je Radović obznanio povratak, telićki SDS je otvoreno protestovao, tražeći da se vratio bitne pozicije

Da li se zbog toga vratio Milan Radović?

u stranci biraju bar na sjednicama Glavnog odbora. Odmah potom na tapet zbog Radovića je došao Davor Šešić kome se nakon nekoliko izbornih poraza imputira da je on jedni krivac za to, dok su se ostale junioše, poput Aleksandra Petkovića, priklonili „onome koji ima više para“.

Pare su problem i u odnosima između Milana Radovića i Draška Stanivukovića jer je gradonačelnik otkrio da je prvi radio u saradnji sa bivšim gradonačelnikom na pegljanju kreditnih obaveza Grada, dok je sa Srđanom Amidžićem pokrenuo nekoliko privatnih biznisa iz kojih je navodno, nakon prelaska u SDS izšao.

U posljednje vrijeme Radović je sve češće sa Nebojšom Vukanovićem, a ptice na grani znaju da je upravo trebinjac glavni konkurent Milanu Milićeviću u kandidaturi za srpskog člana predsjedništva BiH. I zbog toga se na Radovića ljute u Teslicu.

Na Radovića se samo ne ljuti Momčilo Mandić koji je „iz neba pa u rebara“ postao funkcioner na izmišljenoj poziciji sekretara za dijasporu. Oper ga je na tu poziciju postavilo Predsjedništvo stranke i to nakon dugog protivljenja predsjednika Mirka Šarovića.

Šta je osjetio Šarović, otkriće se vrlo brzo jer je saradnici ma u nekoliko navrata rekao da je možda vrijeme i da se povuče sa te pozicije.

Da li se zbog toga vratio Milan Radović?

Dvije i po godine mandata vlade kontinuiteta

Radovan i šesnaest slabića

Piše: Z. Šarenac

Ministre, direktore javnih preduzeća neće moći da na funkcijama sačuvaju stranke iz kojih dolaze, već isključivo rezultati koje naprave" - prva je izjava premjera Radovana Viškovića nakon što je stupio na dužnost.

Osnovna karakteristika izvršne vlasti u Republici Srpskoj je da su sjednice redovne i da je uvek na dnevnom redu tačka na kojoj se razmatraju kadrovska pitanja.

Osamnaesta Vlada Republike Srpske, izabrana uoči „Sv. Nikole“ 2018. godine simbolički je trebala da Republiku Srpsku uvede u mirnu luku, a s obzirom na tradiciju toga dana da pola Srba slavi, a druga polovina ide na slavu, morala je održavati i svesrpsko jedinstvo. Grah da na taj put povede šesnaest ministara pao je na iskusnog parlamentarca i čovjeka iz realnog sektora. Radovan Višković, oprobani u zakonodavnoj vlasti, bez afera dobio je priliku da sastavi vladu kompromisa između koalicionih

partnera koji iza leđa imaju stabilnu skupštinsku većinu. Prilično komotni u izboru u Vladu su pored „stalnih“ ministara iz najveće političke partije, izabrani i nešto mlađi, ipak dovoljno prepoznatljivi predstavnici koalicionih partnera. Valjda je osnovna ideje bila da se umorni ministri kroz impuls mlađe generacije „poguraju“ i u cijelini predstavljaju modernu Vladu koja održava izbornu volju većine birača u Republici Srpskoj. Ako se pogleda u nazad, nakon dvije godine i šest mjeseci mandata,

može se konstatovati da je Višković bio gotovo vidovit jer je na samom početku shvatio najveći problem sa kojim će se suočavati u tom periodu. Ministri su prihvatali da imaju zaštitu svojih lidera i u zavisnosti od prilike pokazivali su veću privrženost njima nego premijeru. Samo u sporadičnim slučajevima, kažnjavani su neradnici i gubitaci. Umjesto najavljenih ekonomskih reformi kao prvih koraka vlade, dobili smo borbu političkih partija za pronatlasticu da je ovo najlošija vlast da sada.

Na kraju, hipotetički gledano, ako bi premijer i ministri sada ostali bez posla, teško bi se našao poslodavac kojima bi oni oni bili neophodni što opet navodi na kanstataciju da je ovo najlošija vlast da sada.

izvršnoj vlasti. Umjesto direktnе podrške poslodavcima i obećanja o neoporezivom dijelu dobiti za reinvestiranje u privredu, dobili smo vječite vršioce dužnosti bez mogućnosti da se na ta mesta izaberu iako se provede konkursna procedura, jer jednostavno ne ispunjavaju uslove.

Potpisivanje radi zadnja takva prilika desila se Zakonom o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata u Republici Srpskoj iz juna 2018. godine kada je premijer bila Željka Cvijanović.

Potvrda tome je činjenica da je zadnji intervju kao ministar dao već dalekog septembra 2019. godine.

Najbolji novinar među ministrima čini se da je svjestan da mu kolege nisu ni do kojena i da se najbolje uklopiti u njihovo sivilo.

Kada bi se u samom ministarstvu napravila anketa među zaposlenim i tražio odgovor na jednostavno pitanje o aktivnosti ministra, većina bi odgovorila da ga pamte kao prviog iz te zgrade koji je završio u bolničkom karantinu.

Evropske integracije i međunarodna saradnja, potpuno su u drugom planu.

Za takav status je zaslužan upravo ministar koga niko nije vidio na sastancima sa rijetkim međunarodnim predstavnicima koji dođu do Banjaluke.

Srebrenka GOLIĆ

OCJENA: 3

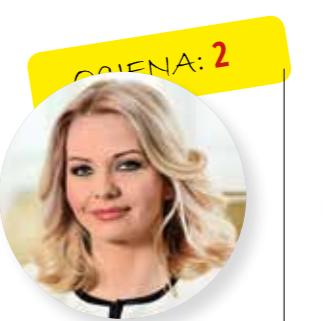
Anton KASIPović

OCJENA: 2

Zlatan KLOKIĆ

OCJENA: 2

Natalija TRIVIĆ

OCJENA: 2

Zora VIDović

OCJENA: 3

potpredsjednik Vlade i ministar za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju je jedan od onih ministara od kojih je premijer očekivao najveću podršku, da s obzirom na iskustvo njega neukog, poduci brojnim cakama u izvršnoj vlasti.

Uživajući u toj ulozi, ministarka se do te mjere pretvorila u savjetnika da je resorno ministarstvo prepustila stručnjacima iz raznih oblasti, tako da je samo u 2021. godini na zvaničnoj stranici najavljeni manje od pet aktivnosti u ministarstvu, a ako se pogleda cijeli mandatni period, ispadaju je to ministarstvo radilo svega mjesec dana te da nema aktivnosti za koju se može reći da je bitno uticala na život građana.

Potpisivanje radi zadnja takva prilika desila se Zakonom o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata u Republici Srpskoj iz juna 2018. godine kada je premijer bila Željka Cvijanović.

potpredsjednik Vlade i ministar pravde na spavanje je otisao u januaru 2019. godine i od tada se samo redovno pojavljuje na sjednicama parlamenta, dok se diskusije lati isključiva kada je riječ o njegovim interesnim pitanjima.

U privatnim krugovima za sebe kaže da je prilično umoran te da bi se i u rednom periodu mogao odmarati u nekom za javnost slabije interesantnom ministarstvu.

Najbolji novinar među ministrima čini se da je svjestan da mu kolege nisu ni do kojena i da se najbolje uklopiti u njihovo sivilo.

Kada bi se u samom ministarstvu napravila anketa među zaposlenim i tražio odgovor na jednostavno pitanje o aktivnosti ministra, većina bi odgovorila da ga pamte kao prviog iz te zgrade koji je završio u bolničkom karantinu.

ministar za evropske integracije i međunarodnu saradnju proces hibernacije počeo je mnogo prije dolaska Radovana Viškovića.

Njegov posao se svodi na to da tokom nekog perioda sa određenom lobističkom kućnom sklopi tajni sporazum o naknadni i da ostatak mandata proveđe na relaciji Prnjavor–Banjaluka i ponekad Beograd i sasvim rijetko neko predstavništvo u Njemačkoj ili Austriji.

Kada bi se u samom ministarstvu napravila anketa među zaposlenim i tražio odgovor na jednostavno pitanje o aktivnosti ministra, većina bi odgovorila da ga pamte kao prviog iz te zgrade koji je završio u bolničkom karantinu.

ministar prosvjete i kulture, mandat će pamtiti po uvođenju škole na daljinu, a kao uspjeh da su školske godine kako tako dovedene do kraja.

Mada je Kasipović bolji novinar od nje, ministrica je uspjela da u veoma turbulentnom periodu doktorira na temu; „Diskurs novih medija u predizbornim političkim komunikacijama“ i gotovo prizna da je ministarsku poziciju upotrijebila kako bi se pripremila za buduće izborne procese.

Plate i primanja ne kasne, isto kao što su i redovna zaduživanja za te namjene. Postalo je gotovo normalno da kredite računamo na prihodovnoj strani, a kamate kao nužno zlo.

Platne i primanje ne kasne, isto kao što su i redovna zaduživanja za te namjene. Postalo je gotovo normalno da kredite računamo na prihodovnoj strani, a kamate kao nužno zlo.

Dragan LUKAČ

ministar unutrašnjih poslova, najviše lici na Kasipovića. Zadovoljan do stignutom komandnom strukturon MUP drži u za mrnutom stanju. Bilo kakav pokušaj odmr zavanja ili modernizacije tumači se kao napad na instituciju zaduženu za bezbjednost. Pucanje živaca na sjednici NSRS i fizički kontakt sa poslanikom Draškom Stanivukovićem za posledicu je imao krijučnu prijavu i potvrđenu optužnicu. Ma koliko je aktuelni gradonačelnik Banjaluke tražio da to tog kontakta i dođe ministar unutrašnjih poslova nije smio da reaguje na onaj način. U kuloarima se često pominje i neslaganje sa direktorom policije koje do sada drži čvrsto iza zatvorenih vrata.

Senka JUJIĆ

ministar uprave i lokalne samouprave, čini se kao najlošija karika u Viškovićevu vladu. U veoma kratkom periodu nekadašnji kadar DNS-a, a sada NPS-a uspjela je primiti čak 14. krivičnih prijava. Pored stranačkog zapošljavanja penzionera, mobinga u ministarstvu nejasnih odluka na sporove u opštinskim skupštinama, ministarka Jujić stvarno izgleda kao nužno zlo i popuna upražnjene pozicije nakon smjene Lejle Rešić koja u odnosu na nju izgledala kao atomski fizičar i ekspert iz oblasti lokalne uprave i samouprave. Senka se najbolje ne snalazi ni u javnim komunikacijama, dok zakone u NS RS uglavnom brani čutanjem. Krajnji Senkin domet je Centar za socijalni rad u Kozarskoj Dubici.

Suzana GAŠIĆ

ministar trgovine i turizma, dovedena je iz Pri jedora kao osoba koja će ministrovanjem matičnom DEMOS-u popraviti rejting u tom gradu. Istina, turizam i trgovina su u vrijeme korone disali na škrge pa se ministarka Gašić uglavnom bavila mjerama koje je donosio krizni štab. S obzirom da su brojne mje re proglasene neustavnim i nepopularnim takvu ocjenu ima i ministarka Gašić. Turi stički vaučeri su svjetla tačka u prošlom periodu dok se talas zaraze nakon rekordne sezone na Jajcerini može smatrati zdravstvenim i turističkim nonsensom. Suzana Gašić je dobar po moćnik direktora za kadrovske i pravne poslove u Mi talu ali to i nema baš neke velike veze sa trgovinom i turizmom.

Duško MILUNOVIĆ

ministar rada i boračko-invalidske zaštite, je borac prve kategorije i nosilac najvišeg odlikovanja. Upravo zbog toga boračka populacija je očekivala da ima daram za njihove probleme i da predano radi na poboljšanju statusa veterana. Od boljih dana za borce za sada nema ništa, nije urađena socijalna karta boraca, obilježavanje značajnih datusa iz prošlosti svedeno je na protokol kome ima sve manje prisutnih. Gotovo je nevjeroatno da je ministarstvo rada kršilo Zakon o radu i da je to uočila i Glavna služba za reviziju Republike Srpske. Ako se tome doda da je Milunović i član SP RS, partije koja propagira socijalnu pravdu onda je prestup još teži. Kozarska Dubica je relativno mala opština da bi je u Vladi zastupala dva ministra. I jedanom i drugom je krajnji domet rad u svojoj lokalnoj zajednici.

Petar ĐOKIĆ

ministar energetike i rудarstva, jedini je predsjednik političke partije sa dugogodišnjim stažom na ministarskoj poziciji. Đokić nema vremena da budu u opoziciji tako da sve češće pravi kombinacije koje bi ga držale tasom na vagi. Dugo najavljuvani investicioni ciklus u oblasti energetike dočekao je i drugi Đokićev mandat. Ostaće upamćen da je zbog njegove kadrovske križaljke nekadašnje ministarstvo podijeljeno na dva dijela i da je svom naseljeniku u privredi ostavio prazan prostor.

Krivična prijava za vjetropak Trusina i nejasni dilovi sa kontraverznim biznismenima meta su interesovanja istražnih organa.

Boris PAŠALIĆ

ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, slovi za jednog od najboljih predstavnika vlasti. Relativno mlad i racionalan uspio je do sada da veoma osjetljiv resor drži pod kontrolom.

Stiče se utisak da je uvijek na pravom mjestu i da ima materiju u malom prstu. U Pašaliću spas vide uzgajivači mesa, povrtari, a posebno voćari zainteresovani za izvoz kojima poljska jabuka nije domaći proizvod.

ministar za privredu i preduzetništvo. Mnogi bi ga uzeli za kuma ali vrlo rijetki za poziciju koju sada obavlja. Tih i nemetljiv prepustio je vođenje ministarstva ambicioznim šefovima kabineta i državnim službenicima koji preko tih pozicija ostvaruju interese matičnih partija. Petričević do sada nije pomogao ni matičnom NDP pa je suludo očekivati da će imati uticaja i na obećanu pomoć privredi koja se teško oporavlja od rana koje je napravila korona.

Vjekoslav PETRIČEVIĆ

ministar zdravlja i socijalne zaštite, našao se u pravo vrijeme na pravom mjestu. Tih i nešto teškim trenucima zadržao je dozu smirenosti i postao prilično popularan za jednog ministra tog resora. Nakon nekih neuspjeha, klonuo je duhom, nastavljajući vegetirati u matičnom resoru. Informacione tehnologije su budućnost društva i nje gova uloga bi u narednom periodu ipak mogla doći do izražaja.

To je polje u kome se snalazi tako da bespotrebno luta drugim resorima.

Alen ŠERANIĆ

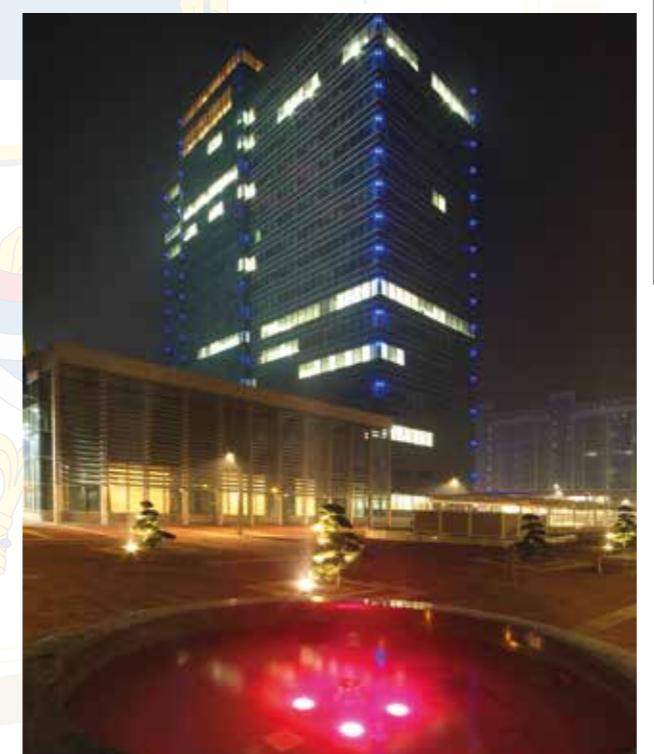
ministar za naučno-tehnološki razvoj, visoko obrazovanje i informaciono društvo, svoj početni entuzijazam nije nadgradio učešćem u izbornom štabu SNSD. Stanje u sportu je haotično, a klubovi vape za podrškom ministarstva koje je u zapećku. Malo tega je urađeno i na ostalim poljima koja se odnose na omladinsku i populacionu politiku pa se ovaj mandat može smatrati protraćenim.

Srđan RAJČEVIĆ

ministar porodice, omladine i sporta, dolazi iz SPS koja od lokalnih izbora nije dio vladajuće većine. Ta činjenica značajno je uticala na njen i rad njenog kabinet.

Nedeljko ČORIĆ

ministar saobraćaja i veza, kratko je na toj poziciji da bi se vidjeli konkretni rezultati. Ministarsku poziciju je dobio nakon što nije uspio, kao predsjednik lokalnog SNSD, da kandidatu za gradonačelnika Bijeljine Miću Mićiću obezbijedi dodatni mandat. Mićić je ubrzo preminuo a Čorić se okrenuo kumovima i drumovima.

SKANDALOZNO:

Sanivuković i Ševo foto: FB PDP

Gradske kancelarije tijesne za DRAŠKOVE VOJNIKE

Iako je gradonačelnik Banjaluke Draško Stanivuković u predizbornoj kampanji obećavao da će u gradsku administraciju i preduzeća biti zapošljavani samo „stručnjaci“ i to isključivo putem javnog konkursa, u praksi je zapravo sve potpuno suprotno.

U proteklih šest mjeseci, broj radnika primljenih na osnovu konkursa može se prebrojati na prste jedne ruke. Ali, s druge strane, za Stanivukovićeve partiske vojниke, primljene na osnovu PDP-ove članske knjižice, više ne mogu da nađu slobodne kancelarije u gradskoj administraciji i preduzećima.

Osim Gradske uprave, gdje je bez konkursa primio više od 20 aktivista (a poslije izbora tvrdio da je 200 radnika višak?!), posebno zabrinjavajući slučaj je gradsko preduzeće „Akvana“, u kojem je, umjesto obećanog re-

strukurisanja, uslijedila prava invazija zapošljavanja PDP-ovih kadrova.

Prvo je za direktora tog javnog preduzeća postavljen nekadašnji SNSD-ovac, a na proteklim izborima neuспјeli kandidat PDP-a za Skupštinu grada, Velibor Vukajlović, koji je, zajedno sa Stanivukovićem, tvrdio da će „reformisati“ „Akvanu“. Dok su javnost zabavljali tvrdnjama o višku zaposlenih, pjevaljaka i blokadama računa, u potaji su izvršili partijsku invaziju na „Akvanu“ i u proteklih nekoliko mjeseci primili 10 novih radnika. Od toga je, po saznanjima „Faktora“, na osnovu javnog konkursa primljen samo jedan jedini radnik, dok su ostalih devet „upali“ preko stranačke „štele“.

Tako je, između ostalih, bez konkursa primljen Miroslav Ševo, predsjednik PDP-ovog odbora iz Bronzanog

Zapošljavanja u gradskoj administraciji i preduzećima isključivo po PDP-ovoj liniji

Prema saznanjima FAKTORA, na konkursu će biti primljeni isključivo PDP-ovi aktivisti iz kampanje, tako da je konkurs, očigledno, raspisan samo forme radi.

Samac, Zvezdana Popović, Miroslav Josipović, Boško Čabrić, Mlađo Mirčić, Radmila Petrović, Milica Manjić i Sanita Džinić.

Majdana, i odmah zaposten u Kadrovskoj službi „Akvane“. Da ironija bude veća, Ševo, koji u Bronzanom Majdanu drži prodavnicu mještovite robe i bavi se otkupom malina, zapravo je istaknuti „preletač“, budući da je sve donedavno bio agilni aktivista SNSD-a u tom banjalučkom naselju (čak je 2012. godine bio kandidat ove partije na lokalnim izborima!). Sve to govori da PDP-ovcima ne smetaju njihovi „papci“.

Posao plaćen iz gradske kase, koju pune svi Banjalučani, osiguran je i za Spaseniju Savanović, suprugu istaknutog odbornika PDP-a Jove Savanovića, koja je primljena na mjesto blagajnice, naravno bez konkursa. Osim nje, na isti način, prema saznanjima „Faktora“, na gradsku kasu su zaposleni i: Dijana Marčeta

OTKRIVAMO: KO ĆE PROĆI NA „POŠTENOM“ KONKURSU

Kad je riječ o Kabinetu gradonačelnika, na mjesto referenta za tehničke i opšte poslove biće primljene aktivistkinje PDP-a Milica Stojisavljević i Nikolina Mušić, koordinator za digitalnu komunikaciju biće Vedran Radivojević (po tvrdnjama pojedinih odbornika, njegov jedini posao je da održava Stanivukovićeve privatne profile na društvenim mrežama, što je otvorena zloupotreba gradskog budžeta), viši referent za poslove evidencije gradonačelnika biće Olga Babić, a mjesto vozača zauzeće Aleksandar Stojadinović. Istovremeno, u Odsjek za poslove sa građanima biće zaposlena Tanja Palačković, koja je bila na izbornoj listi PDP-a.

KAKO MALI DRAŠKO ZAMIŠLJA VLAST

Konkurs je raspisan i za jedno mjesto kontrolora parkiranja, dvije čistačice i isto toliko radnika obezbjeđenja. Kao i u prethodnim slučajevima, i ova mjesta su već popunjena kadrovima na određeno vrijeme, koji su primljeni nakon što je Stanivuković stupio na dužnost gradonačelnika. Među njima je i gradonačelnikov aktivista, Ognjen Savanović (na prošlim izborima, bio najmlađi kandidat PDP-a), koji je već zaposlen kao član njegovog obezbjeđenja.

Za šefu obezbjeđenja biće postavljen Stanivukovićev lični trener Veselko Vučić, u LER će zasjeti Ivana Granula, kandidat PDP-a na proteklim izborima, službenici u Odjeljenju za boračko invalidsku zaštitu i Domu omladine biće Perica Grajić i Boris Zorić, u Odjeljenje za prostorno uređenje stizu Rajko Rađević i Gorana Stjepanović Borojević, a u Odsjek za ljudske resurse Bojana Babić.

Spasenija Savanović foto: PDP

Progon Srba na tzv. Javnom servisu BiH

Bruka Horor Rat Teror

Suspensija urednika i voditelja na Javnom servisu BiH (BHRT), jer se u vijestima provukao naziv „takozvana Armija BiH”, samo je nova epizoda u nastavku serije loših postupaka prema radnicima srpske nacionalnosti.

Dobili su i prijetnje i to, nimalo hrabro izrečene od kolega Bošnjaka. Naime, anonimna grupa radnika tzv. javnog servisa, kako sami kažu, bivših pripadnika Armije BiH javno je zaprijetila Srbima u „Sivom domu”. U nepotpisanom „saopštenju”, okačenom na oglasnu ploču, od generalnog direktora Belmina Karamehmedovića zatražili su najstrašniju kaznu za srpske „grešne” urednike i voditelje.

Kako saznamo, bizarni slučaj u „Vijestima” primijetio je neko od zaposlenih, a ne nezadovoljni gledaoci. Ubrzo je „skandal” osvanuo na anonimnim portalima, a „krivci” više ne smiju izaći u multietnički grad u strahu za svoj život. Neprijatno se osjeća i većina zaposlenih Srba na tzv. javnom servisu, jer su im anonimni pripadnici Armije BiH stavili metu na čelo. Uzburkane nacionalističke strasti

tivnog programa BHT-a Jelena Radojević Kapor, čija će se uloga u „incidentu” svakako ispitati. Ona je prije nekoliko dana završila, prema nasim izvorima, završila na bolovanju.

Zanimljivo je da nije suspendovan lektor, koji je bio na rasporedu tog dana. Vjerovatno samo zato što nije Srbin, jer lektora srpske nacionalnosti i nema u Informativnom programu BHT-a, iako su konstitutivan narod u BiH.

Kako saznamo, bizarni slučaj u „Vijestima” primijetio je neko od zaposlenih, a ne nezadovoljni gledaoci. Ubrzo je „skandal” osvanuo na anonimnim portalima, a „krivci” više ne smiju izaći u multietnički grad u strahu za svoj život. Neprijatno se osjeća i većina zaposlenih Srba na tzv. javnom servisu, jer su im anonimni pripadnici Armije BiH stavili metu na čelo. Uzburkane

nacionalističke strasti

Statistička greška za prigovore

Posljedni incident kroz kratku istoriju tzv. javnog servisa BiH samo je vrh ledenog brijege. Zamjerke su postale gotovo svakodnevica, a prituže na Srbe, samo zato što brane svoju naciju i kulturu, obrazac ponašanja.

Tako je Marko Radoja, nekadašnji urednik Informativnog programa BHT 1 natjeran da odstupi jer nije dozvolio da voditelji i novinari 11. jula u programu nose tzv. „srebrenički cvjet“.

Direktor Radija Pejka Medić već godinama važi za „četničkog urednika“. Nedavno je i u sred Dnevnika otpušten voditelj, takođe srpske nacionalnosti, a drugi sklonjen i poslan na „obuku“. Medijske napade prije nekoliko godina doživjela je i urednik BHRT Svetlana Topalić, samo zato što je na društvenoj mreži čestitala Dan Republike Srpske.

Prigovora bi sigurno bilo i više, ali su radnici BHRT-a srpske nacionalnosti malobrojni i toliko marginalizovani da se vode gotovo kao statistička greška.

Ne treba govoriti o „obavezi“ da se govori i piše RS umjesto Republika Srpska, da su Srbi agresori i zločinci, a da su pravopisne greške obezvrijedile pravilo da se u programu svaki treći dan korisiti ravnopravno pismo cirilica.

Mala bara – puno čuvara

Zoran Stevanović, izvor grad Zvornik

Kostadin Vasić / izvor atvbl.com

Koaliciona „ljudav“ u gradu na Drini

Piše: Z. Šarenac

Od trenutka kada je Kostadin Vasić izašao sa protivkandidaturom Zoranu Stevanoviću bilo je jasno da će politička borba između njih trajati mnogo duže od predizborne kampanje.

Localni izbori su pokazali da SNSD i Demos imaju najznačajniji podršku, dok su ostali sa snagom između jednog i tri odbornika. Grad je dobio budžet u martu, a protiv njega je bilo samo tri odbornika dok sastav broji ukupno 31. Naravno, protiv su bili odbornici Ujedinjene Srpske koji gradonačelniku zamjeraju da se sa gradskim novcem poнаша kao da je njegova privatna imovina.

Floskula koja se koristi pred gotovo svake izbore da odbori mogu

samo izabrati sa kim će saradivati, republičke koalicione partnerne SNSD i Ujedinjenu Srpsku u Zvorniku nije dovelo za isti sto. Naprotiv, od trenutka kada je Kostadin Vasić izašao sa protivkandidaturom Zoranu Stevanoviću bilo je jasno da će politička borba između njih trajati mnogo duže od predizborne kampanje.

Zoran Stevanović već četrnaest godina suvereno vlada gradom, za koga kaže da je otvoren i poslovan koji spaja tradiciju i nove vrijednosti i pruža jednake mogućnosti za svakoga. Posljednji

je takođe u lokalnom sukobu sa Petrovićem.

„Najveći krivac za narušene koalicione odnose je Luka Petrović, - izjavio je nedavno predsjednik Ujedinjene Srpske Nenad Stevanić.

Čistom analogijom, dolazimo do zaključka da predsjednik i potpredsjednik te partie nisu u dobrim odnosima, te da Kostadin Vasić više „voli“ Luku Petrovića od vlastitog predsjednika.

Kada se u cijelu kućinju, samo kao začin, ubaci i stalna težnja za prevlast nad Fabrikom glinice „Alumina“ u Zvorniku, dolazimo do novih imena koja imaju veze sa premijerom Radovanom Viškovićem te nezaobilaznim Demosom. Viškovićev raniji poslodavac dobaljač je rude boksita, a to u prošlim nekoliko godina rade i osnivači Demosa na regiji Bihać-firma Lein.

Vraćajući se na početak Zoran Stevanović i Kostadin Vasić se ne vole zbog novca.

U porastu korišćenje širokopojasnog interneta iako nema strategije

U Bosni i Hercegovini, na kraju prethodne godine, bilo je ukupno 770.775 internet preplatnika. Prema procjenama Regulatorne agencije za komunikacije (RAK) to je 3.336.591 korisnika interneta. Za oko 6000 korisnika više u odnosu na 2019. godinu. Stopa korišćenja interneta u BiH, za 2020. Godinu, iznosi 94,49%. Pristup interentu korisnici, u najvećoj mjeri, ostvaruju putem širokopojasnog pristupa, koji omogućava brži prenos podataka.

Izvor: Regulatorna agencija za komunikacije BiH

Broj korisnika interneta u BiH, 2016-2020.

Godina	Broj korisnika interneta	Indeks
2016.	2.909.236	104,57
2017.	3.064.072	105,32
2018.	3.195.294	104,28
2019.	3.330.502	104,23
2020.	3.336.591	100,18

Izvor: Regulatorna agencija za komunikacije BiH

Najviše se koristio ADSL, preko 50% od ukupnog broja preplatnika u BiH. Na drugom mjestu je kablovski pristup, čiji broj preplatnika čini oko 33%. Ipak, u 2020. je evidentan pad broja ADSL preplatnika. Njihov broj, u odnosu na prethodnu godinu, smanjen je za 0,5%, kao i broj fiksnih bežičnih priključaka od 22,05%. Istovremeno, zabilježen je rast kablovskog pristupa internetu za oko 4%. Ipak, dio preplatnika, tačnije njih 351 ili 0,046% i dalje koristi dial-up pristup, preko analognog i ISDN modema. Kad je riječ o brzini pristupa, najviše preplatnika pristupa internetu brzinom većom od 10 Mbit/s.

Satelitska 5G mreža izazov za domaće operatore

BiH još uvijek nema razvijenu strategiju širokopojasnog pristupa, pa se razvoj mreža namijenjenih za pristup uslugama interneta velikih brzina u fiksnoj, mobilnoj i satelitskoj mreži zasniva, većinom, na preduzetnosti samih operatora, navodi se u Izvještaju o rezultatima godišnje ankete korisnika RAK dozvola za pružanje internet usluga u Bosni i Hercegovini za 2020. godinu.

Potencijalni problem predstavlja i izuzetno brza uspostava orbitalne 5G mreže. To će, u određenom trenutku, predstavljati ozbiljnu konkureniju zemaljski baziranim servisima, posebno jer takva mreža nema geografskih prepreka za dostupnost usluge.

Međunarodni operateri satelitske 5G mreže već se respituju o mogućnostima pružanja usluga na području BiH.

O ovom pitanju ne postoje ozbiljne studije, niti je poznato kakav će uticaj orbitalna 5G mreža imati na ekonomsko poslovanje operatora u BiH.

SBERBANK
Ispunjavamo Vaše želje. Baš sve.

Nenamjenski i zamjenski KREDIT

✓ iznos do 50 000 KM ✓ na period do 10 godina ✓ brzo i jednostavno

sberbankbi.ba
f @ in y
0800 59 999

Šta je nama Vidovdan?

Vidovdan – Dan Svetog Vita, odnosno Vida, koji se među pravoslavnim hrišćanima obilježava 15./28. juna, zauzima izuzetno mjesto u svijesti srpskog naroda. Značaj Vidovdana među Srbima nije proistekao iz posebnog poštovanja hrišćanskog mučenika iz doba cara Dioklecijana, već iz činjenice da se na taj dan, 1389. godine, odigrala Kosovska bitka. Od svih istorijskih dogadjaja ona je bila najpoznatija i najviše urezana u narodnu svijest, inspiracija za epske pjesnike, patriote, umjetnike i predmet izučavanja brojnih istoričara. Nakon svega, trebalo bi da o tom dogadjaju znamo puno toga. Međutim, ono što znamo ili što mislimo da znamo, uglavnom je legenda, puna živopisnih detalja, koji su, uglavnom, daleko od stvarnosti. U kosovskoj legendi se spaja istorija i predanje, istinito i neprovjereno, stvarno i moguće.

MANJAK ISTORIJE – VIŠAK LEGENDE

Kao što je istoričar Sime Ćirković primijetio „mi danas o bici znamo manje od naših prethodnika, ali ono što znamo je neuporedivo pouzdanije.“ Nažalost, to što znamo svodi se na par podataka: vrijeme i mjesto bitke - 15. juni (28. juni) 1389. godine, Kosovo polje (u blizini Prištine); hrišćansku vojsku prevođio je srpski knez Lazar Hrebeljanović, dijelom

tih boraca komandavao je njegov zet Vuk Branković; odredom vojnika iz Bosne, koji se borio na strani Srba, komandovao je Vlatko Vuković, koga je na Kosovo poslao bosanski kralj Tvrtko I Kotromanić; tursku vojsku predvodio je sultan Murat I; u bici su poginuli i Lazar i Murat. I to je sve. Okolnosti i način na koji su Lazar i Murat izgubili živote istoričari do danas nisu uspjeli sa sigurnošću da rasvijete. Iako se vjeruje da je bitka bila srpski poraz, o tome nema pouzdanih istorijskih izvora. Nапротив, istorijski podaci nastali 1389. godine su protivrječni, jedni govore o hrišćanskoj podjedi, drugi su nedređeni, a o turskoj pobedi - ne govori nijedan. Zbog toga se neko dosjetio da bitku, sportskim žargonom, proglaši „nerješenom“. A kada je utakmica nerješena, igraju se – produžeci. U istorijskim produžecima, koji su trajali godinama i decenijama nakon bitke, pobednik je bio nesporan. Osman-sko carstvo u usponu raspologalo je sa mnogo značajnijim ljudskim i materijalnim snagama i konačno, 1459. godine, slomilo ostatke, nekada moćne, srpske srednjovjekovne države.

JUNAŠTVO I IZDAJA – KLJUČNI MOTIVI KOSOVSKOG PREDANJA

Oskudni istorijski podaci veoma brzo pune se legendarnim detaljima. Crkveno - religioznog karatkera kroz priču o

Petar Lubarda, Kosovski boj, 1953.

VIDOVĐAN

predanje koje je postalo istorija

Lazaru, knezu-mučeniku, koji je odabrao vječno „carstvo nebesko“ i epsko-narodnog, o oklevetanom srpskom junaku, koji ubija sultana. Pokazalo se da crkva poštaje mučenike, a narod voli junake. Svi važniji motivi kosovske legende nalaze se već u „Žitiju despota Stefana Lazarevića“ iz prve polovine 14. vijeka, ali ne i ime junaka koji je ubio sultana.

Njegovo ime saznajemo tek u 15. vijeku i to ne iz srpskih, već iz vizantijskih i turskih izvora – Miloš Kobilić. Oblik prezimena, koji se i danas koristi - Obilić, nastao je tek u 17. vijeku.

Tokom vijekova pod turskom okupacijom, narodna mašta, željna slobode, obdarila ga je nadljudskom snagom i udaljila od stvarnosti. Srpska pravoslavna cr-

ka počela je da slavi kosovskog junaka kao svetitelja 400 godina nakon Kosovskog boja. Najveću slavu Obilić je stekao u Crnoj Gori, gdje mu je kult nacionalnog heroja ustanovio Petar II Petrović Njegoš.

Ko je bio Miloš Obilić, da li se, zaista, tako zvao, kojeg je porijekla, istoričari još nisu sa sigurnošću utvrdili.

NEGATIVNI JUNAK – VUK BRANKOVIĆ

Vuk Branković, s druge strane, sigurno je bio istorijska ličnost. Zet kneza Lazara i moći oblasni gospodar. Jadan od najomraženijih Srba u istoriji. Danas znamo da nema istorijskih podataka koji bi isli u prilog tvrdnji da je Vuk Branković izdajnik. Naprotiv, nakon Kosovske bitke, pa sve do svoje smrti, Vuk Branković je više pružao otpor Turcima, nego što im je bio vazal. Umro je u turskom zatočeništvu. Pa zašto je onda proglašen za izdajnika? Ni to nije sasvim sigurno. Vuk Branković je preživio Kosovsku bitku i bio dovoljno značajan da bi njegova „izdaja“ mogla da utiče na ishod bitke, što ga „kvalifikuje“ za potencijalanog izdajnika. Pojedini istoričari tvrde da je ljaga izdajnika pala na Vuka zbog njegovog sina Đurađa. On je, naime, odbio da učestvuje u bici između hrišćana i Turaka, koja se, takođe, odigrala na Kosovu polju, ali 1448. godine. Ne samo da je odbio da učestvuje, nego je i ranjenog vođu poražene hrišćanske vojske Janka Hunjadija (Sibinjanin Janko) uhapsio i pustio tek nakon što je dobio otkupninu. Tako je stvarna izdaja iz 1448. mogla da utiče na stvaranje legende o izdaji iz 1389. godine. Ne treba zaboraviti da se ime Vuka Brankovića, kao izdajnika, prvi put pominje tek početkom 17. vijeka. U svakom slučaju, legenda o izdaji ima određenu istorijsku podlogu, više u turskoj taktici pridobijanja saveznika među

Suđenje pripadnicima „Mlade Bosne“

razjedinjenim i posvđanim balkanskim i srpskim feudalcima, nego na bojnom polju.

VIDOVĐAN KROZ ISTORIJU

Bilo je kroz srpsku istoriju događaja koje su hroničari naglašavali kao bitne, čini se, ne toliko zbog njihovog značaja, koliko zbog činjenice da su se desili na Vidovdan. Tako je ovaj datum prikazivan kao sudbonosan i odlučujući, iako to, u toj mjeri, nije bio. Na Vidovdan, 1913. godine, počeo je Drugi Balkanski rat, prvi Ustav Kraljevine Srbija, Hrvata i Slovenaca proglašen je na Vidovdan 1921. godine, a 1948. godine, 28. juna, donesena Rezolucija Info-rmrija. Ipak, jedan događaj, koji se odigrao 28. juna 1914. godine, izdvaja se kao poseban – atentant Gavrila Princa, pripadnika „Mlade Bosne“, na austrijskog prestolonasled-

nika Franca Ferdinandu u Sarajevu. Taj događaj, na Vidovdan 1914. godine, bio je povod za Prvi svjetski rat. U tom ratu, Srbi u Austro-Ugarskoj, kojih je bilo oko 2 miliona, bili su izloženi progonu i teroru, a Srbija izgubila gotovo trećinu od ukupnog broja stanovnika.

Kraj rata, 1918. godine, označio je stvaranje nove države južnih Slovena - Kraljevine Srbija, Hrvata i Slovenaca. Gavrilo Princip umro je u austro-ugarskom zatvoru, ne dočekavši da vidi ostvarenje cilja za koji se borio.

USPON I PAD SLOBODANA MILOŠEVIĆA

U savremenoj istoriji Vidovdan je obilježio karijeru pokojnog predsjednika Srbije Slobodana Miloševića. Na Vidovdan, 1989. godine, Milošević je održao čuveni govor, na skupu na Gazimestanu, pred oko milion

Govor Slobodana Miloševića na Gazimestanu 1989.

ljudi, upravo povodom obilježavanja 600 godina Bitke na Kosovu. Tada je bio u zenitu svoje političke karijere. Ironijom sudsbine, mada se mnogi neće složiti da se radi o pujoj slučajnosti, izručen je Haškom tribunalu 28. juna 2001. godine.

Na putu do helikoptera, kojim je trebalo da bude prebačen u vojnu bazu SFOR-a u Tuzli, upitao je: „Znate li da je danas Vidovdan, Srbi?“

Slučaj Eriksen ogolio surovu realnost vrhunskih sportista

foto: klix.ba

Posljednja opomena iz Kopenhagena

Fudbal NIJE važniji od života

Bila je subota, 12. juna. Moj slobodan dan. Kao da je i sunce odmaralo sa mnom. Izležavalo se po krošnjama banjalučkih aleja. Za mene, dan kao stvoren za lutanje gradskim ulicama u poslijepodnevnim satima. Dok sam gledao sina,

li danski i finski reprezentativci.

Otelia mi se i psova, glasnije nego što bi trebalo, pa sam na sebi osjetio pogled pun prijekora starijeg bračnog para, koji nije mario za dešavanja na Evropskom prvenstvu. Iskren

danski i finski reprezentativci. Otela mi se i psova, glasnije nego što bi trebalo, pa sam na sebi osjetio pogled pun prijekora starijeg bračnog para, koji nije mario za dešavanja na Evropskom prvenstvu. Iskren

peripetija zbog televizijskih prava, i sam' sam ovogodišnje nadmetanje najboljih reprezentacija Evrope dočekao sa nikada manje euforije, uzbudjenja, „pripreme“ i svega onoga što bi trebalo da prati jednu fudbalsku svetkovinu kakva je glavno takmičenje država članica UEFA-e.

Pomislih na trenutak

kako nam fudbal otimaju

i da se nikada neće ponovi

ti onaj Euro 1996.

godine kada sam, tada još

dječak, sa svojim drugarima „visio“ ispred velikog televizora u kafiću

„Dijamant“, ne propušta

jući niti jednu utakmicu.

Džep pun „Paninijevih“

sličica, srce koje kuca

za fudbal, a patike crne

od prašine i neumornog

trčanja za loptom na te-

renu iza zgrade.

Opsovao sam po-

novo, ali sada tiše, jer

uvijek treba poštovati

starije. Ipak, pogne ri-

jeći nisu bile zbog misli koje su mi se rojile po glavi, već onog „zvrka“ na displeju telefonu, koji se vrtio unedogled pokušavajući da mi ponovo „donese“ sliku sa Parken stadiona.

I na kraju sam oduštao, spakovao telefon u džep, prialjao cigaretu, ali je onda – počelo!

Prvo jedan, pa drugi, pa treći zvuk notifikacije. Sudarale su se poruke.

„Šta se dešava?“, po- mislio sam u sebi. Sekund kasnije šok, a tren nakon toga prvi poziv.

„Gledaš li? Pao je kao pokošen“ i u par rečenica sam saznao šta se maloprije dogodilo u Kopenhagenu.

„Prekid na Parken stadionu: Borba za život Kristijana Eriksena“, prelamali su se naslovni sportskim medijskim svijetom.

Kako to već biva u današnje vrijeme, od-

foto: klix.ba

mah su se pojavili i prvi snimci, nakon što se danski reprezentativac strušio na terenu. Izgledalo je jezivo. Izvinjavam se, blaga je to riječ da opiše trenutak u kojem se ostao bez riječi.

Kristijana Eriksena nikada nisam gledao uživo na terenu, ali potstujem sve što je radio u karijeri.

„Izdrži, majstore, izdrži“, otelo mi se, ovaj put i namjerno i glasno. Njegovu golgotu doživio sam kao da gledam nekog svoga. Preplavio me je jeziv, strahovit osjećaj.

Sat vremena kasnije stigle su prve vijesti iz bolnice. Kristijan je došao sebi, izvukao se, a olakšanje koje je prostrujalo svim meridijanima moglo se osjetiti u vazduhu.

Ko je kriv? Zbog čega je srce vrhunskog sportiste na trenutak stalo? Da li se kalvarija moglo sprječiti?

Pitanja su stizala munjevitom brzinom.

„Sve ono što se desi lo Kristijanu Eriksenu i borba za život kroz koju je prošao postavlja pitanje opravdanosti silnih napora kojima su izloženi vrhunski sportisti. Svi oni prolaze ozbiljne medicinske preglede, kako u klubu tako i u reprezentaciji, tokom kojih se srce i pluća ispituju na sve moguće načine. Ipak, u malom broju slučajeva može se desiti da i pored svih dostupnih analiza i testova neke stvari jednostavno nije moguće medicinski otkriti. Sportisti su podvrgnuti i kontroli

trenažnog procesa, kroz provjeru akutnog i hroničnog zamora. Svjetska fudbalska federacija je, da bi preduprijeđila neželjne situacije poput one u Kopenhagenu, uvela obavezu da na svim stadijonima moraju da budu prisutni medicinski timovi sa defibrilatorima kako bi mogli pravovremenno da reaguju. Postoje i teorije zajvere vezane za Covid-19. To će se sve utvrditi. Ipak, postoji mogućnost da je prebolelio koronu bez ikakvih simptoma, ali da je to na kraju prouzrokovalo probleme sa kardiovaskularnim sistemom“, kaže prof. dr Aleksandar Jakovljević, specijalista ortopedске hirurgije, koji vodi medicinsku brigu o brojnim sportistima iz regiona.

Kristijan Eriksen rođen je 14. februara 1992. godine a fudbalsku karijeru gradi od malih nogu. Igrao je za „Midelfart“, „OB“, „Ajaks“, „Totenhem“ i „Inter“, a postao je kroz sve mlade reprezentativne selekcije Danske.

Do utakmice sa Finskom jedinu muku koju je mučio sa zdravlјem bile su raznorazne sportske povrede, koje su sastavni dio karijere svakog vrhunskog fudbalera. Srčanih problema nije imao, bar tako danas tvrde doktori koji su vodili računa o njegovom zdravlju.

Taj vrtlog povuče sve i nema nedodirljivih.

Nikola Jokić odne-

davno je i zvanično naj-

bolji košarkaš planete.

Za dva dana prošao je

put od heroja od izdaj-

nika nacije. Do titule

ja dostignuća medicine. Sve testove prošao je uz rezultate, kojima se nije dalo, ni u tragovima na slutiti da bi mogao postati glavni akter horor priče iz Kopenhagena.

„Što bi rekao jedan bivši košaraš o profesionalnim sportistima: „Nije pitanje hoćemo li u starosti biti invalidi, nego ko će koliko para uzeti u karijeri da ima za bolje felne na invalidskim kolicima“, napisao je, pomalo u šali, a više u zbilji, prije nekoliko godina na svom tviter nalogu Milan Dozet, nekadašnji košarkaš.

I u tom grmu leži zec.

Profesionalni sport

odavno je postao surova mašina koja kida, gazi i lomi, a život profesionalnih sportista, pogotovo onih sa najvišeg nivoa postao je medalja sa dvije strane. Jedna je umotana u svilu kadifu i ta se mahom nalazi pod lupom javnosti. U nju su utkani milionski ugovori, lagan život, i sijaset stvari nedostupnih za „običan“ narod. Druga strana skovana je od svakodnevnog stresa, nadljudskih napora uz sijaset „mračnih“ misli, nerazumljivih za one koji nisu zakoračili u taj svijet.

Nikola i Mejson samo

su kapljice u moru spor-

ista iz svih sfera koji su

„žrtve“ kalendarja.

Kako je njima na naj-

višoj sceni, tako i onima

na ovdašnjoj.

„Borčevi“ fudbaleri tako su mogli tek koji dan da budu heroji i da sebi daju oduška. Svje-

stan je i Marko Mak-

simović, šef stručnog

štava ovog banjalučkog

kluba da je kalendar ta-

kmičenja suočeno zgu-

snust, a ne libi se da

ukaže na neke ne-

logičnosti koje bi

se mogle ispraviti.

Fudbaleri „Borca“

iza sebe imaju jednu

od najuspješnijih sezona

u klupskoj istoriji.

Čudesni preokret vrijedan

štava ovog banjalučkog

kluba da je kalendar ta-

kmičenja suočeno zgu-

snust, a ne libi se da

ukaže na neke ne-

logičnosti koje bi

se mogle ispraviti.

„Mi smo, izme-

dju dvije sezone,

imali pauzu petna-

estak dana i sada

nas očekuje šest

mjeseci takmičarskog

ritma. Nakon toga imamo

zimsku pauzu koja

traje dva i po mjeseca,

pa proljećni dio sezone

koji traje isto toliko. To

niye dobro. Dosta je ne-

logičnosti u samom ka-

lendaru i trebalo bi nešto

uraditi da se to promjeni.

Moram više da mi-

slimo zacrtani ciljevi.

foto: klix.ba

cije poput one koju smo vidjeli na Evropskom prvenstvu i mi ih, kao medicinski radnici, uz najbolju volju, ne možemo u potpunosti sprječiti. Ipak, sa druge strane, zamislite da sportisti ne odlaze na redovne pregledе o čemu bi se tek onda pričalo i kakve bi se tek onda stvari dešavale. Tokom osamdesetih godina prošlog vijeka, u pojedinim skandinavskim zemljama dolazilo je do čestih i iznenadnih smrти tamošnjih sportista. Kod svih je rađena obdukcija, a kod pojedinih nije pronađena čak ni hipertrofna kardiomiopatija“, kaže prim. dr Miliđrag Vukotić, načelnik Službe sportske medicine u Zavodu za medicinu rada i sporta Republike Srpske.

Vukotić upozorava da sportiste, ali i medicinsku struku vreba novi, još uvijek nedovoljno poznat protivnik, koji itekako zna da bude podmukao. Premalo mu se posvećuje pažnje, pa Vukotić šalje poruku svim sportistima da je Covid-19 opasnost kojoj trebamo posvetiti punu pažnju.

„Trening u uslovima pandemije korona virusa je dodatni faktor rizika koji se pojavi. Još uvijek je mnogo nepoznatica, neodgovorenih pitanja, ali preporuke svih

zdravstvenih asocijacija su vrlo jasne. Oni koji

su imali težu kliničku

sliku uslijed korone, tre-

balo bi da pred povratak

u trenažni proces odrade

kardiološki pregled sa

ultrazvukom srca, kao i

vanredni sistematski pre-

gled. Moram da kažem

da je kod nas praksa po-

zivajući Poborskog,

Gaskojina i ostale.

Odavno svijetli crveni alarm

„Slučaj Eriksen“ upazio je iznova alarm, koji bi, da je pameti onih koji vuku konce, uvijek morao da se čuju bar prigušenim tonom.

Stalna trka za postavljanjem

novih granica ljudske izdržljivosti, trofejima, rekordima, odavno guta sve u tom vrinom kolu.

Traži se više, bolje, brže,

jače, a za posljedice - malo

ko mari.

Svaki drugi izgubljeni život

Kristijan Eriksen nastaviće da živi svoj život sa ugrađenim srčanim defibrilatorom, kao i da slavi 12. jun kao drugi rođendan. Uskoro će da „siđe“ sa naslovnih strana, a fudbalski cirkus nastaviće tamo gdje je stao. Ovaj Danac je imao sreću. Davide Astori nije. Iker Kasiljas je rođen pod srećnom zvijezdom. Antonio Puerta nije. Fabris Muamba je srećnik. Pjermario Morozini nije. Dani Karvahal je ostao u životu. Mark Vivien Fo nije. Spisak je dugačak, a sportska traka bez kraja uzima danak.

centar dana

PON-PET 17:00

